

[Mette Groes]

kommunikationsteknologi, børns vilkår i samfundet, indvandrerpolitik, kvindeproblemer og freds- og konfliktforskning. Det er vigtigt, at den er åben ud mod samfundet og ikke isolerer sig, og det er vigtigt, at vi sikrer den vilkår, der gør det muligt for forskerne at udnytte deres idé- og fantasirigdom i et langsigtet perspektiv præget af fornuftig planlægning og ressourceudnyttelse.

Vi er afhængige af forskningen i fremtiden, både på det økonomiske område, hvor den kan bidrage til samfundets økonomiske vækst, og på det menneskelige område, hvor den kan sikre, at vi får oplysninger nok, så vi ikke ødelægger enhver trivsel i samfundet. Derfor må vi støtte forskningen, ikke blot moralsk, men også økonomisk.

Karen Højte Jensen (KF):

Allerede i statsministerens åbningstale den 5. oktober lovede regeringen en ganske særlig indsats for dansk forskning på alle fronter. Det er vi glade for, og jeg finder, det er på tide, at politikerne nu tager dette emne op. Jeg må nok sige, at når vi i dag skal debattere undervisningsministerens redegørelse, havde det været rart med lidt mere tid, for det er jo et mangfoldigt område, som det kan være svært at nå på så kort tid.

Ikke mindst på baggrund af Danmarks alvorlige økonomiske og beskæftigelsesmæssige situation er det nødvendigt at handle ud fra den tese, at vor internationale konkurrenceevne og beskæftigelsessituation i høj grad afhænger af forskningen, udviklingsarbejdet og uddannelsen, og jeg kan til fulde tilslutte mig ministerens beskrivelse af situationen.

I 1981 brugte Danmark omkring 4 mia kr. til forskning og udvikling, nogenlunde ligeledes fordelt på den private og den offentlige sektor. Ser vi på erhvervslivets egen indsats for forskning og udvikling, kan der konstateres en stor fremgang. I 1979 investeredes 1,4 mia kr. og i 1981 1,9 mia kr., så der foreligger reelt en vækst, men til trods for denne positive udvikling er der behov for yderligere vækst inden for forskning og produktudvikling, hvis vi ikke skal fremstå som et u-land og domineres af store nationer, når det drejer sig om snilde og teknologi.

En forudsætning for en kraftigere indsats vil være, at den usikkerhed om grundlaget for igangsættere inden for erhvervslivet, som

de senere år har været præget af, må afdækkes gennem regeringens positive indsats for et bedre og mere optimistisk erhvervsklima som helhed. I øvrigt må det være afgørende, at vi får den forskning, vi har brug for, ikke, at vi har en høj procentværdi, når vor indsats sammenlignes med andre landes.

Det er ganske åbenbart, at Danmarks erhvervsinteresser og -behov må prioriteres langt højere ved udvælgelsen af forsknings-emnerne, ikke mindst i den offentlige forskning.

Om der generelt kan skabes enighed om, hvad vi har brug for, er en anden sag, og jeg vil da godt i forbindelse med ministerens betragtninger om sektorforskning sige, at jeg er uhyre skeptisk over for en række af de tiltag, der sker på dette område, da mange resultater ofte lægger op til, at udviklingen styres på en tendentiøs måde.

Jeg hilser med tilfredshed socialministerens bebudelse af, at man nu skal kulegrave socialforskningsinstituttet.

Det må nok også overvejes, om vi ikke i højere grad skulle samarbejde sektorforskning og universitetsforskning, men jeg vil gerne sige, at naturligtvis må der forskes på forskellige områder.

I erhvervslivet tænkes der ofte på kort sigt og på de umiddelbare indtjeningsmuligheder, og derfor må vi være med til at skabe muligheder for, at der kan tænkes længere ud i fremtiden. Det er vigtigt med langsigtede betragtninger. Der er behov for en øget forskningsindsats inden for bioteknologi, konstruktionsmaterialer og informatik. Der må i øvrigt lægges vægt på gennem en samlet, langsigtet planlægning og prioritering at søge at få koncentreret forskningsindsatsen på færre områder, hvor der så til gengæld vil blive bedre mulighed for at få opbygget et forskningsmiljø præget af talent og perspektiv. Ikke mindst i en stagnationsperiode betyder det, at der må tages fra ét område og gives til andre områder. Den offentlige forskning skal give videnberedskab og uddannelse. På en lang række områder må vi have en fælles forskningsindsats for overhovedet at kunne klare opgaverne. Samtidig vil jeg understrege den positive betydning af den åbenhed, der er en del af den offentlige forskning. Det samspil, der på mange områder eksisterer mellem den offentligt finansierede forskning og erhvervslivet, er af stor